

T SPOUKT IEN T LANDHOES **(Voorzichtig Breekbaar)**

Gronings blijspel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

Vertaling

H.J. Veldman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **T SPOUKT IEN T LANDHOES – VOORZICHTIG BREEKBAAR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2013 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jonkheer Hubert van Wateringen

Constance - zijn vrouw

Joop Maris - notaris

Krijn de Boer - toekomstige beheerder van het Landgoed

Anna - zijn vrouw

Wobbe - de tuinman

Geesje - zijn vrouw

Hetty - hun dochter, dienstmeisje

Martin - neef van Constance

Molly de Bruin - vriendin van Martin.

KORTE PERSOONSBESCHRIJVING:

HUBERT -Een met gezag optredende vent met veel humor en levenservaring. Ca. 60 jaar.

CONSTANCE - Een hoogstaande vrouw, “ondanks alles” eenvoudig gebleven. Ca. 55 jaar.

JOOP - Een wat droog mannetje. Ca. 40 jaar.

KRIJN - Van het platteland. Ruwe bolster, blanke pit. Goudeerlijk. Weinig humor. Ca 45 jaar

ANNA - Een wat angstig uitgevallen vrouwtje. Ca. 45 jaar.

WOBBE - Ouderwetse bediende. Ca. 65 jaar.

GEESJE - Ouderwetse bediende. Ca. 60 jaar.

HETTY - Kittig en verstandig. Ca. 25 jaar.

MARTIN - Het prototype van een losbol. Ca. 25 jaar.

MOLLY - Een lachebek. Maar heel degelijk. Ca. 20 jaar.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de zitkamer van het landgoed Rommelstein, eigendom van de familie van Wateringen. 'n Gezellige zitkamer met in de achterwand openslaande dubbele tuindeuren. Rechtsachter is de deur naar de hal en de overige vertrekken. Linksvoor de deur naar de keuken. Geheel rechtsvoor een open haard. Rechts daarvan, dus op het voorplan, een laag haardbankje. Links van de haard een grote staande schemerlamp. Vóór de haard: een bankstelletje (twee- en ééNZits) met salontafel. Links een huiskamertafel met drie stoelen. Linksachter een dekenkist. Links van de tuindeuren een ouderwetse bimbamklok. Rechts van de tuindeuren een wandmeubel met alles d'r op en d'r aan. Verder nog wat oude schilderijen en flink wat wandschemerlampjes.

Bij de aanvang van het stuk zijn alle meubelen bedekt met lakens (stofhoezen), de indruk wekkend dat het huis voor lange tijd onbewoond is. Juist links van de tuindeuren, op ca. een halve meter van de achterwand, staat, op een lage "sokkel", een "wassenbeeldengroep", eveneens bedekt met een stofhoes. Omdat de "beelden" op ware grootte zijn, is dit een soort "zak", gemaakt van twee lakens. Onder de stofhoes bevinden zich Hubert en Constance, indien mogelijk gekleed in tropenpak en tropenhelm. Constance zit op een armstoel en Hubert staat naast haar. Zijn rechterhand leunt op de rugleuning van de fauteuil en in de linkerhand heeft hij een wandelstok, waar hij op leunt. Beiden zijn bleek geschminkt met rode blosjes op de wangen. De ogen zijn extra aangezet. Als de hoes verwijderd wordt kijken ze star naar de keukendeur. Vanzelfsprekend zijn ze onbeweeglijk.

Zo mogelijk de kamer nog wat opvrolijken met typische souvenirs uit het Midden-Oosten.

TIJDSBEPALING:

Het eerste bedrijf: Een mooie zomerdag begin augustus te middernacht.

Het tweede bedrijf: De volgende middag tegen vier uur.

Het derde bedrijf: De avond van diezelfde dag.

EERSTE BEDRIEF

JOOP: *(met diplomatenkoffer, gekleed in kletsnatte regenjas en regenhoedje)* Aha, doar zit e... *(draait aan de schakelaar, waardoor de kamer verlicht wordt)* Zo, das beter. *(stopt de gedoofde zaklantaarn in de zak van z'n regenjas en kijkt rond)* Joa heur, krekt zo as jonkheer mie schreven het. *(er volgt een bliksemflits en een zware onweersklap)* Hai toch, wat n hondeweer. *(legt het koffertje op de salontafel)* Doar stoa k nou; k liek wel n verzopen kat. En jonker zit ien zwembroek ien zun op de Bahama's. *(zet hoed af en zwaait hem droog, trekt regenjas uit)* Om mien part haar e n dreugere oavend oetkaizen kent veur zo'n idioot gedou! *(rechts af met jas en hoed)*

HUBERT: *(onder het laken, zonder te bewegen, zodat niet te bepalen is waar het geluid vandaan komt)* Idioot gedou? *(boos)* Dat zel k hom ienpeperen!

CONSTANCE *(onder het laken)* Dei jong het geliek, Hubert.

JOOP *(rechts op)* Nou t hier eerst mor es even wat gezelliger moaken. *(naar de tuindeuren. Felle bliksem en zware donderslag. Deinst terug)* Nou, t spoukt goud boeten. *(sluit de overgordijnen en ontsteekt verschillende schemerlampjes)* n Lichje hier, n lichje doar.... Doar fleurt dizze trieste koamer weer van op. *(kijkt rond)* Wat dou k eerst...? Eèèh, t wasgoud mor opvôllen. *(pakt de lakens van de huiskamertafel en van de stoel die er achter staat, vouwt die op, grinnikt)* As moeke mie zo zaag zol ze trôts op mie wezen. *(deponeert de lakens op de dekenkist, pakt koffertje, legt het op de vrijgemaakte tafel en gaat er zelf achter zitten)* Zo, notoares, en nou actie asjeblijft. Houveul tied heb ik nog? *(kijkt om naar de klok)* Nog zeuven minuten. Den maag k wel opschaiten. *(opent het koffertje en haalt er achtereenvolgens 'n kaars, 'n kandelaar en 'n doosje lucifers uit, die hij op de hoek van de tafel deponeert. Praat inmiddels)* Keers... kandeloar *(de kaars wordt er in gezet)* en lucituten. *(onweer)* Mooi... Woar is braif nummer ain? *(zoekt in de koffer)* O, hier. *(leest)* De heer en mevrouw de Boer. *(zet hem tegen de kandelaar, grinnikt)* De heer en mevrouw de Boer hemmen zowat zwemvlaizen neudeg op oprieloan. Ze zellen vervast roar opkieken as ze heuren wat of der hier te doun is. *(pakt nog een brief uit de koffer en steekt die in de zak)* Loat ik braif nummer twee mor alvast ien buus doun. s Kieken.... is alles nou veur mekoar? Joa...., k geleuf t wel. *(kijkt op de klok)* Nog vief minuten. Den mout nou hoofdschoakeloar van t licht oet. *(staat op en wil naar rechts gaan)* O, wacht..., eerst keers aansteken. *(doet dat en kijkt rond)* Ik dénk, dat dát bedoulen van jonker west is. *(sluit*

het koffertje, zet het bij het haardbankje en gaat rechts af)

CONSTANCE: *(onder het laken)* Hai dut t goud, hé?

HUBERT: *(horen we)* Hail goud. Allain wat e zee over dat idiote gedou zit mie nait lekker.

CONSTANCE: Stèl die veur dat familie de Boer nait komt!

HUBERT: Dèn zitten wie hier veur gek. *(dan gaan alle lichten uit, zodat we het voorlopig met kaarslicht moeten doen. Tegelijk valt er 'n harde donderslag)*

CONSTANCE: Mouten joe toch es heuren, wat n hondeweer.

HUBERT *(grinnikt)* t Komt mie goud oet. Doar wordt boudel ja griezeleger van.

CONSTANCE: t Is zunder onweer aal griezeleg genôg.

HUBERT: Stil, Constance..., ik heur hom terugkommen.

JOOP: *(rechts op, kijkt rond)* Joa, zo zicht ter goud oet. As jonker t zaag zól e tevreden over mie wezen. *(pakt één van de lakens, die hij zojuist heeft opgevouwen, gaat naar het haardbankje, neemt plaats en drapeert het laken zodanig over zich heen, dat het op een afgedekte armstoel lijkt. Z'n armen steken namelijk recht vooruit en z'n vingers steunen op de knieën)* Ik kent t zulf nait zaain, mor ik hoop dat t zo goud is. *(het is even stil, dan niest hij)*

HUBERT *(met donkere stem)* Gesundheit!!

JOOP: Dank je. Hè...? Wèl...eh... *(kijkt rond en grinnikt)* Hihihhi.... mien verbeelden gait op loop. *(houdt z'n polshorloge dicht bij z'n ogen)* t Is precies twaalf uur. *(kijkt op de klok)* dei klok lopt n poar minuten achter. *(staat op, verschuift de grote wijzer zodat de klok gaat slaan. Telt, terwijl hij weer op het bankje gaat zitten en het laken over zich heen trekt, met wat donkere stem mee)* AAIN, TWIJ, DRIJ, VAIER, VIEF, ZES, ZEUVEN, AACHT, NEGEN, TIEN, ELF, TWAALF... *(zware donderklap)*

HUBERT: *(op dezelfde toon)* DATTIEN!

JOOP: *(schrikt hevig, springt op, komt onder het laken vandaan)* Wèl zee doar dattien? *(kijkt rond, ziet niets natuurlijk en grijnst)* Joop Maris, blief rusteg! Spouken bestoan nait. *(gaat weer onder het laken)*

KRIJN: *(rechts op met natte regenjas en pet)* Hier staat ook n keers, Anna. Ik denk dat dit zitkoamer is.

ANNA *(rechts op met natte regenmantel en plastic regenkapje, wat angstig)* Wat n griezeleg hoes mit aal dei keerzen. Zallen wie mor teruggoan, Krijn? t Is overaal zo duuster. *(het onweer wordt langzamerhand minder)*

KRIJN: Dou t licht dèn aan!

ANNA: Das n goud idee. *(zoekt en vindt de schakelaar)* O..., hier zit t

knopke. (*draait er aan en merkt*) t Licht dut t nait, Krijn.

KRIJN: (*probeert het ook n paar keer zonder resultaat*) Hest geliek. t Zel wel òfsloten wezen. Ik denk dat jonker op raais is.

ANNA: O joa...? Wèl zòl dei keerzen den aanstoken hemmen? (*angstig*) Krijn, ik vertraauwt t nait. Ik goa noar hoes. Wais doe dak stoa te tandeklappern van zenen?

KRIJN: (*sust*) Bis maal wicht, das nait van zenen, das van kòlle. Trek dei natte boudel den oet!

ANNA: (*dwars*) Nee. Ik wul noar hoes.

KRIJN: Wéér deur dei plensbui? k Prakkezaier der nait over.

ANNA: t Wordt aal minder, leuf ik.

KRIJN: Wie bennen nou hier en wie blieven hier. k Wul waiten wat dei jonker op zien lever het. Geef dien regenjas mor hier, dèn kiek ik of der n kapstok ien gang is. (*trekt zelf z'n jas ook uit*)

ANNA (*trekt mantel uit, klaagt*) Ik viend t hartstikke griezeleg hier, heur.

KRIJN: Niks griezeleg. Dat komt deur dei dunderbui. Alles gait krecht zo as ien dei braif ston. Sleutel van veurdeur laag onder mat. Ien gang stonnen n stuk of drij keerzen en wie kwammen makkelk ien zitkoamer. Wat is doar nou veur griezelegs aan? (*wil rechts af gaan met de regenkleding*).

ANNA: (*klampt zich aan hem vast*) Krijn, loat mie nait allain.

KRIJN: (*kort*) Mèns, dou nait zo gek. Wat ken der nou gebeuren? Ik loat deur wel open (*rechts af*)

ANNA: (*in de open deur staand*) k Wol dat wie der nooit aan begonnen waren. Mien oaksterogen steken of der n miljoen wespen ien zitten te prikken en dat veurspelt nait veul gouds.

KRIJN: (*horen we*) Dei oaksterogen steken omdat t regent... Hé... der mout tóch ain ien hoes wezen. Der hangt hier nóg n natte jas.

ANNA: (*angstig, krijst*) Zigs nou wel, Krijn! t Zel toch gain spouk wezen?

KRIJN: (*rechts op, lacht*) Bist nait wies. Spouken hemmen gain regenjas aan.

ANNA: (*dom*) Woarom nait?

KRIJN: Ien eerste ploats kennen spouken nait nat worden omdat regen dwaars deur heur lief hen gait en ien twijde ploats hemmen spouken altied widde hemden aan.

ANNA: (*bang*) Dat wul zeggen dat der dus n echte kerel ien hoes is?

KRIJN: (*lacht*) Veur wèl bis nou aigelek baanger...? Veur dei spouk of veur dei kerel?

ANNA: (*verongelijkt*) Ach doe ook altied. Bist ook altied zo nóchtern.

KRIJN: (*pakt n brief uit z'n binnenzak*) Zo.... nou eerst es kieken wat wie wieder doun mouten. (*leest bij het licht van de kaars*) Geachte meneer en mevrouw de Boer; u wordt op 2 augustus 's nachts om 12

uur op het landgoed Rommelstein verwacht. De sleutel van de voordeur ligt onder de mat. U wordt verzocht hiermee de deur te openen en de hal te betreden. De weg naar de zitkamer zal verlicht zijn door een drietal kaarsen. Eénmaal in de zitkamer aangekomen, staat u een verrassing te wachten. Jonkheer van Wateringen. (*steekt de brief weg en bromt*) Nou zól ik wel es waiten wullen wat dat veur n verrassing is.

ANNA: (*pakt de brief die tegen de kaars staat en leest*) De heer en mevrouw de Boer.... Krijn, ik denk dat dei braif wel es veur ons wezen kèn.

KRIJN: Geef hier. (*opent de brief en leest*) Geachte familie de Boer, hartelijk welkom op Rommelstein. De hoofdschakelaar van het licht zit in de meterkast naast de voordeur. De jonker (*steekt de brief in z'n zak, droog*) Nou, ik heb ien mien leven wel es oareger verrassingen mitmoakt. (*boos*) As dat alles is, dèn wordt meneer de jonker bedankt!

ANNA: Ik denk, dat e bedoult dat wie t licht aan doun mouten.

KRIJN: O...? Nou, dèn zel k wel es evenkes zuiken goan...

ANNA: (*resoluut*) Dèn goa ik mit die mit. Ik blief nait allain ien dizze griezelege koamer!

KRIJN: (*geërgerd*) Anna, stèl die nait zo aan! (*rechts af met Anna*)

JOOP: (*komt onder het laken vandaan, pakt de tweede brief uit de zak*) Zo, t lopt gesmeerd. Nou twijde braif. (*zet die tegen de kaars aan en gaat weer onder het laken zitten. Plots gaan alle lampen aan, ook de schemerlampjes*)

KRIJN: (*rechts op met Anna*) Zigs nou wel? Nou braandt t licht. En jonker is op raais, wat ik die brom. En hai komt veurlopeg nait weerom ook.

ANNA: Hou wais doe dat?

KRIJN: (*wijst*) Alle meubels binnen òfdekt. Ik begriep nait wat hai van ons wul.

ANNA: Dei keers ken nou zeker wel oet, Krijn?

KRIJN: Joa, dou mor.

ANNA: (*blaast de kaars uit en vindt de tweede brief*) Hé Krijn...., der staat wéér n braif. (*leest*) Wéér voor meneer en mevrouw de Boer.

KRIJN: Joa, dei ston der zonet ook aal, dat waik ja wel.... Hè....? Nee, dat ken nait, want dei aandere heb k ien buus.

ANNA: (*angstig bij Krijn*) Zichs nou wel dat t hier spoukt?

KRIJN: (*opent de brief en leest*) Mocht u nog vragen hebben, stel die dan aan de stoel bij de open haard. (*nijdig*) Was dat nou veur onzin?

ANNA: (*hangt aan z'n arm, bang, wijzend*) Zól dei stoul proaten kennen, Krijn?

KRIJN: Vraauw, bruuk dien verstand.... Wais wat wie doun? Wie goan vôt. k Loat mie nait veur de gek hòlden. Kom mit. (*naar rechts*)

JOOP: (*onder het laken*) Dat zol k nait doun as k joe waas.

KRIJN: (*stokt bij de deur*) Hè....? (*tot Anna*) Zees doe wat?

ANNA: (*aan Krijns arm*) Ik zee niks. (*wijst met afgrijzen naar Joop onder het laken*) Dei stoul zee wat.... Vroag es wat e bedoult!

KRIJN: (*nijdig*) Denks toch nait dat ik gek ben. Ik proat nait tegen stoulen!

ANNA: (*moedig*) Den dou k t zulf...(*tot de stoel*) Eh..., meneer de stoul....(*tot Krijn*) of zólt n vraauweleke stoul wezen...? Nou ja, t gèft ook ja niks.... (*tot de stoel*) Eh.... kennen ie ons vertellen wat ter hier te doun is?

JOOP: (*ontdoet zich met een zwier van het laken*) Joa zeker, mevrouw de Boer (*staat lachend op*)

ANNA: (*vliegt in Krijns armen*) Krijn....! Dei stoul wordt leventeg!!!

KRIJN: (*nijdig*) Bah, wat n flauwe bak. (*tot Joop*) Zeg es meneer oelskuken, doe kons der wel oareghaid aan hemmen om eerleke en ainvoudege mensen de stoepen op t lief te joagen. (*met de arm om Anna*) En doar mouten wie niks van hemmen. Kom Anna. (*naar rechts*)

JOOP: (*weerhoudt hen*) Sorry meneer de Boer... Ien eerste ploats: Ik hait gain oelskuken, mor notoares Maris en ien twijde ploats handel ik ien opdracht van jonkheer van Wateringen, dei joe ienderdoad wat belangrieks te vertellen hèt.

KRIJN: (*nors*) O joa....? En waarom mout dat op zo'n stomme, kienderachtege menaaier?

JOOP: (*beaamt*) Joa, dat ben k haldaal mit joe aains. 't Is n hail flauwe menaaier woar ik t nait mit ains ben, mor..... (*Hubert gromt onder het laken. Joop stokt en kijkt, evenals Krijn en Anna, verbaasd rond*) Heurden joe dat ook?

KRIJN: Ik docht dak aain grommen heurde....

JOOP: (*vermant zich*) Eh...., t zel wiend wel west hemmen, dei achter dunderbui zit. Wak zeggen wól....: jonkheer is gek op gehaaimzinneghaid, hai... (*bedenkt*) O, neem mie nait kwoalek, ik ben n slechte gastheer. (*wijst op het zitje*) Goa toch zitten.

ANNA: Joa groag. k Stoa nog aalvôt te trillen op mien bainen.

JOOP: Wie zellen eerst stofhoezen der òf mouten hoalen.

ANNA: Ik zel joe helpen. (*met z'n drieën vouwen ze de lakens op die over de salontafel en het bankstelletje liggen*)

JOOP: (*spreekt gelijk door*) Zo as k aal zee is jonker gek op gehaaimzinneghaid. Dou zien voader vatteg joar leden oet tied kwam en hai t landgoud Rommelstein ien handen kreeg, wol legende dat

ter spoukte. Dat waas net wat veur hom. Jonker, dou twinteg joar, lait hom nait mor zo baang moaken. Wizen joe wel dat hai n bekend egyptoloog is?

ANNA: Wat is n egyptoloog?

JOOP: (*verbetert*) een egyptoloog mevrouw. Das aain dei studie moakt van de Egyptische òldheid. Hai het soamen mit zien vraauw verschaaiden joaren touhòllen ien Egypte en doar ook veul opgroavingen doan.

KRIJN: Joa, doar heb k van heurd.

JOOP: Ze dounen t nou wat rusteger aan. Ze hemmen heur terugtrokken en hemmen t nou ien t zin heur òlle dag op de Bahama's deur te brengen, omdat t klimoat ien Nederland heur nait aanstaat. (*inmiddels is men gaan zitten*)

ANNA: Wak joe vroagen wol, meneer..., is meneer de jonker dat spouk oeit tegenkommen? (*kijkt wat angstig rond*)

JOOP (*lacht*) Nee heur mevrouw. Ie huiven nait baang te wezen dat der zo mor zo'n ongewenste gast veur joen neus staat.

ANNA (*zucht*) Gelukkeg mor.

KRIJN: k Wul nou toch wel groag waiten wat jonkheer mit ons veur het.

JOOP: Dat komt straks. (*pakt z'n koffer en opent die*) Eerst mouk joe n poar vroagen stellen. (*pakt wat papieren uit de koffer*) Ik mout wel aannemen dat joe meneer en mevrouw de Boer bennen?

KRIJN: Doar huiven joe nait aan te twieveln.

JOOP: Maag k joe vroagen wat joe veur de kost doun?

KRIJN: Schaane genug niks. Wie hemmen joarenlaang n boerenbedriefke had onder Haarkstee, mor dat wèr, om reden van stadsoetbraaiden, ontaigend. Och, wie hemmen der n mooie pries veur had, dus wie kennen t nou wel even oetzingen. Mor k wul toch weer zo gaauw meugelk weer aan de slag. Nait, Anna?

ANNA: (*happig*) Asjebliedt zeg! Hou eerder, hou laiver. As der haile dag zo'n òlle mopperkont veur joen vouten lopt, bennen joe t gaauw zat, heur meneer.

JOOP: Krekt. Joen verhaal klopt mit mien gegevens.

KRIJN: O....? Dus joe wizen alles aal? Woarom vroagen joe t dèn?

JOOP: k Mout der zeker van wezen dak de goie mensen veur mie heb.

KRIJN: O joa, doar ken k ienkommen.

JOOP: Veurd dat ik verder goa mout ik joe baaident n hail belangrieke vraag stellen. Zollen joe hier tiedelek wonen wullen?

ANNA (*verbaasd*) Hè....? hier....?

JOOP: lenderdoad. Hier op t landgoud Rommelstein.

KRIJN (*donker*) Is dat weer ain van dei grapkes van de jonker?

JOOP: lentedag. Dit is hail ernsteg bedould.

ANNA: Eh..., ja..., Ik zal t best mooi vienden. (*giechelt*) Krijn, stel die veur.... IK..., as jonkvrouw Anna!

KRIJN: Stil, Anna! Hou tiedelek is dat, meneer Maris?

JOOP: Das stoer te zeggen. t Ken best oetlopen tot n joar of meer.

KRIJN: Ik begriep t nait. Woarom kaist jonker óns doarveur oet?

JOOP: Dát komt loater. Eerst wul k waiten of joe der wat veur vuilen.

KRIJN: Och..., waarom nait? Wie wonen nou ien n huurhoeske ien òfwachten wat toukomst ons brengen zel, dus.... t Is toch nait bedoulen dat wie dit spul huren? Want dat zal wel beheurlek ien de papieren lopen.

JOOP: Nee nee, joe wonen hier vergees. Joe beheren zo te zeggen t landgoud en de landerijen. En doarbie kriegen joe ook nog t vruchtgebruuk.

ANNA: Vruchtgebruuk? Wul dat zeggen dat aale appels en peren veur ons bennen?

JOOP: (*lacht*) En nog hail wat meer, mevrouwetje. Mor dat heuren joe nog wel.

KRIJN: Welke tegenprestoatie verwacht jonker van ons?

JOOP: Allinneg mor dat joe t landgoud beheren zo as joe denken dat t goud is. Wel...wat denken joe...? Gonnen joe der mit akkoord?

KRIJN: Eh joa..., ie overvallen ons wel... Wat denks doe, Anna?

ANNA: Ik vien alles goud.

KRIJN: Nou...vooruit den mor. (*blij*) Den heb k aindelk weer wat te doun.

JOOP: Hail mooi. Jonkheer zel blied wezen mit joen besluit. Den wordt t nou tied dat wie t hier wat gezelleger moaken. Zellen wie dei aandere stofhoezen ook even oproemen? Den wordt t vôt wat hoeselijker.

ANNA: Goud. (*springt op*) Krijn, helps even? Verdraaid, wel haar dat denken kent. Wie soamen op n landgoud. (*begint samen met Krijn met het opvouwen van de rest van de lakens*)

JOOP: t Onweer is gelukkeg veurbie. Zel ik de toendeuren openzetten? Den ken der wat frizze lucht noar binnen. (*opent de tuindeuren en haalt diep adem in de tuin*) Hè... t roekt lekker noa zo'n regenkje.

KRIJN: Regenkje? Zeg mor gerust: wolkbreuk. t Wotter ston mie ien schounen.

ANNA: Wie monnen mörn vôt huur van ons hoeske opzeggen, Krijn.

KRIJN: Nait te gaauw, Anna. k Wul eerst zain wat t hier wordt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto